



## บทที่ 4

## ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แยกออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1

ลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในรูปของจำนวน และร้อยละ

ตอนที่ 2

การเปรียบเทียบความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "แพทย์" และ ความเป็น "อาจารย์แพทย์" ของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แพทย์ การเปรียบเทียบความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "วิศวกร" และ ความเป็น "อาจารย์วิศวกรรม" ของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์วิศวกรรม

ตอนที่ 3

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "แพทย์" และความเป็น "อาจารย์แพทย์" กับลักษณะส่วนตัวและ ลักษณะอาชีพของอาจารย์แพทย์ และ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "วิศวกร" และความเป็น "อาจารย์วิศวกรรม" กับลักษณะส่วนตัว และลักษณะอาชีพของ อาจารย์วิศวกรรม

ตอนที่ 1

ลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แพทย์และอาจารย์วิศวกรรม ในรูปของจำนวนและร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์คณะแพทยศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์  
ในรูปของจำนวน และร้อยละ

ลักษณะส่วนตัว	อาจารย์แพทย์		อาจารย์วิศวกรรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>				
ชาย	59	67.82	49	89.1
หญิง	28	32.18	6	10.9
<u>อายุ</u>				
ต่ำกว่า 40 ปี	28	32.18	42	76.4
ระหว่าง 40 - 49 ปี	34	39.08	12	21.8
50 ปีขึ้นไป	25	28.74	1	1.8
<u>อายุราชการ</u>				
ต่ำกว่า 10 ปี	29	33.33	34	61.8
ระหว่าง 10 - 19 ปี	27	31.03	14	25.5
20 ปีขึ้นไป	31	35.64	7	12.7
<u>ประสบการณ์การสอน</u>				
ต่ำกว่า 10 ปี	30	34.49	41	74.5
ระหว่าง 10 - 19 ปี	28	32.18	8	14.5
20 ปีขึ้นไป	29	33.33	6	11.0

## ตารางที่ 3

(ต่อ)

ลักษณะส่วนตัว	อาจารย์แพทย์		อาจารย์วิศวกกรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ระดับที่สอน*</u>				
ระดับที่ 1	26	29.89	16	29.1
ระดับที่ 2	61	70.11	39	70.9
<u>ลักษณะงานที่ทำ</u>				
เกี่ยวข้องกับนิสิตนอกเหนือ จากการสอน	15	17.24	28	50.9
ไม่เกี่ยวข้อง	72	82.76	27	40.1
<u>ตำแหน่งทางวิชาการ</u>				
อาจารย์	30	34.48	14	25.45
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	29	33.33	11	20.00
รองศาสตราจารย์	18	20.69	30	54.55
ศาสตราจารย์	10	11.50	-	-
<u>ระดับปริญญา</u>				
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	-	-	10	18.2
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	39	44.83	19	24.5
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	48	55.17	26	47.3

- \* ระดับที่สอนของอาจารย์แพทย์ - ระดับที่ 1 หมายถึงปริทัศน์ (Pre - Clinic)  
 - ระดับที่ 2 หมายถึงคลินิก (Clinic)  
 อาจารย์วิศวกกรม - ระดับที่ 1 หมายถึงปี 1 , ปี 2  
 - ระดับที่ 2 หมายถึงปี 3, ปี 4, และปริญญาโท

ตารางที่ 3. (ต่อ)

ลักษณะส่วนตัว	อาจารย์แพทย์		อาจารย์วิศวกรรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>การมีและทำคลินิคหรือสำนักงานส่วนตัว</u>				
มี, ทำ	47	54.02	6	10.9
มี, ไม่ได้ทำ	5	5.75	1	1.8
ไม่มี, ทำ	9	10.34	13	23.6
ไม่มี, ไม่ได้ทำ	26	29.89	35	63.6
<u>ทำงานในโรงพยาบาลเอกชนหรือบริษัทเอกชนนอกเวลาราชการ</u>				
ทำ	26	28.89	19	34.5
ไม่ได้ทำ	61	70.11	36	65.5

จากตารางที่ 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ชาย มีอายุระหว่าง 40-49 ปี อายุราชการ 20 ปีขึ้นไป มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 10 ปี ทำการสอนในระดับคลินิค (clinic) ลักษณะการทำงานไม่ได้เกี่ยวข้องกับนิสิต มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า มีและทำคลินิคส่วนตัว และไม่ได้ทำงานในโรงพยาบาลเอกชน

กลุ่มตัวอย่างอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ชาย มีอายุต่ำกว่า 40 ปี อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 10 ปี ทำการสอนในระดับชั้นปีที่ 3, 4 และปริญญาโท ลักษณะการทำงานเกี่ยวข้องกับนิสิตนอกเหนือจากการสอนเป็นรองศาสตราจารย์ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ไม่มีและไม่ได้ทำสำนักงานส่วนตัว นอกเวลาราชการ และไม่ได้เป็นที่ปรึกษาในโรงงานหรือบริษัทเอกชนนอกเวลาราชการ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "แพทย์" และ ความเป็น "อาจารย์แพทย์" ของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แพทย์ จะ แสดงในตารางที่ 4 และ 5 ดังนี้

ตารางที่ 4 ความชดเชยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรับรู้ ของอาจารย์แพทย์ จำแนกตามการรับรู้ด้านความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "แพทย์" และความเป็น "อาจารย์แพทย์"

การรับรู้	$\bar{X}$	S.D.
ความเป็นอาจารย์	2.735	1.889
ความเป็นแพทย์	3.483	2.415
ความเป็นอาจารย์แพทย์	2.782	1.925

จากแบบวัดการรับรู้ในวิชาชีพครูฉบับของอาจารย์แพทย์ ซึ่งเป็นปฏิกิริยาตอบโต้ (Situational Test) อาจารย์ผู้ตอบแต่ละท่านจะได้อะแนน 3 ค่า ที่ใช่เป็นคะแนนของการรับรู้ตนเองในแต่ละด้าน เช่นด้านความเป็น "อาจารย์" ได้ 3 คะแนน ด้านความเป็น "แพทย์" ได้ 4 คะแนน ด้านความเป็น "อาจารย์แพทย์" ได้ 2 คะแนน ซึ่งสำหรับกลุ่มอาจารย์แพทย์ผลรวมของคะแนนนี้จะเท่ากับ 9 เสมอ (จำนวนข้อของแบบวัด) ผลจากตารางที่ 4 นี้ ได้จากการคำนวณค่า  $\bar{X}$  และ S.D. ของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แพทย์ จำนวน 87 คน จำแนกตามการรับรู้ตนเองแต่ละคน

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า ถ้าคะแนนด้านใดด้านหนึ่งมีค่ามาก จะมีผลทำให้คะแนนอีก 2 ด้าน มีค่าน้อยลง เพื่อบังคับให้ผลรวมของคะแนนมีค่าเป็น 9 เสมอ ดังนั้น คะแนนทั้ง 3 ด้านจึงกล่าวได้ว่าไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลวิเคราะห์ซึ่งแสดงในตารางที่ 4 นั้นปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของความเป็น "อาจารย์" เท่ากับ 2.735 ความเป็น "แพทย์" เท่ากับ 3.483 และความเป็นอาจารย์แพทย์เท่ากับ 2.782

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "แพทย์" และความเป็น "อาจารย์แพทย์"

การเปรียบเทียบ	d	S <sub>d</sub>	t
1. ความเป็น "อาจารย์" กับความเป็น "แพทย์"	-0.759	.415	-1.829
2. ความเป็น "อาจารย์" กับความเป็น "อาจารย์แพทย์"	-0.115	.316	-0.364
3. ความเป็น "แพทย์" กับความเป็น "อาจารย์แพทย์"	0.701	.422	1.661

ตารางที่ 5 ปรากฏว่าผลการทดสอบรายคู่ระหว่างการรับรู้ของกลุ่มอาจารย์แพทย์นั้น ความเป็น "อาจารย์" ไม่แตกต่างกับความเป็น "แพทย์" อย่างมีนัยสำคัญ ความเป็น "อาจารย์" ไม่แตกต่างกับความเป็น "อาจารย์แพทย์" อย่างมีนัยสำคัญ และความเป็น "แพทย์" ไม่แตกต่างกับความเป็น "อาจารย์แพทย์" อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อจำกัดค่าความมีนัยสำคัญของการทดสอบทั้ง 3 คู่เป็น .05

ในการเปรียบเทียบความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "วิศวกร" และความเป็น "อาจารย์วิศวกร" ของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์วิศวกร จะแสดงในตารางที่ 6 และ 7 ดังนี้



ตารางที่ 6 ความถี่และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรับรู้ของอาจารย์วิศวกรรม จำแนกตามการรับรู้ของความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "วิศวกร" และความเป็น "อาจารย์วิศวกร"

การรับรู้	$\bar{x}$	S.D.
ความเป็น "อาจารย์"	3.418	1.781
ความเป็น "วิศวกร"	1.637	1.714
ความเป็น "อาจารย์วิศวกร"	1.945	1.957

จากแบบวัดการรับรู้ในวิชาชีพครูตอนที่ เป็นปฏิกิริยาตอบโต้ ( Situational test ) อาจารย์ผู้ตอบแต่ละท่านจะได้อะไรคนละ 3 ค่า ที่ใช้เป็นคะแนนของการรับรู้แต่ละด้าน เช่น ด้านความเป็น "อาจารย์" ได้ 4 คะแนน ด้านความเป็น "วิศวกร" ได้ 2 คะแนน ด้านความเป็น "อาจารย์วิศวกร" ได้ 1 คะแนน ซึ่งสำหรับกลุ่มอาจารย์วิศวกร ผลรวมของคะแนนนี้จะเท่ากับ 7 เสมอ (จำนวนข้อของแบบวัด) ผลจากตารางที่ 6 นี้ ได้จากการคำนวณค่า  $\bar{x}$  และ S.D. ของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์วิศวกร จำนวน 55 คน จำแนกตามการรับรู้ตนเองแต่ละด้าน

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า ถ้าคะแนนด้านใดด้านหนึ่งมีค่ามากจะมีผลทำให้คะแนนอีก 2 ด้าน มีค่าน้อยลง เพื่อบังคับให้ผลรวมของคะแนนมีค่าเป็น 7 เสมอ ดังนั้น คะแนนทั้ง 3 ด้านจึงกล่าวได้ว่าไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิเคราะห์ซึ่งแสดงในตารางที่ 6 นั้นปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของความเป็น "อาจารย์" เท่ากับ 3.418 ความเป็น "วิศวกร" เท่ากับ 1.637 และความเป็น "อาจารย์วิศวกร" เท่ากับ 1.945

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "วิศวกร" และความเป็น "อาจารย์วิศวกร"

การเปรียบเทียบ	d	S <sub>d</sub>	t
1. ความเป็น "อาจารย์" กับความเป็น "วิศวกร"	1.800	.394	4.569 **
2. ความเป็น "อาจารย์" กับความเป็น "อาจารย์วิศวกร"	1.473	.449	3.281 **
3. ความเป็น "วิศวกร" กับความเป็น "อาจารย์วิศวกร"	-.345	.434	-0.795

\*\* ความแตกต่างมีนัยสำคัญ  $p < .017$

ตารางที่ 7 ปรากฏว่าผลการทดสอบรายคู่ระหว่างการรับรู้ของกลุ่มอาจารย์วิศวกรนั้น ความเป็น "อาจารย์" สูงกว่าความเป็น "วิศวกร" อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .017 ความเป็น "อาจารย์" สูงกว่าความเป็น "อาจารย์วิศวกร" อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .017 ส่วนความเป็น "วิศวกร" ไม่แตกต่างกับความเป็น "อาจารย์วิศวกร" ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05



ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ในวิชาชีพด้านความเป็น  
"อาจารย์", ความเป็น "แพทย์" และความเป็น "อาจารย์แพทย์"  
กับลักษณะส่วนตัวและลักษณะอาชีพของอาจารย์แพทย์ จะเสนอผลใน  
ตารางที่ 8 และ 9 ดังนี้

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ในวิชาชีพด้านความเป็น  
"อาจารย์" ความเป็น "แพทย์" และความเป็น "อาจารย์แพทย์"  
กับลักษณะส่วนตัว

ลักษณะส่วนตัว	ความเป็น "อาจารย์"	ความเป็น "แพทย์"	ความเป็น "อาจารย์แพทย์"
เพศ	.242	.173	-.152
ระดับที่สอน	.235	-.023	-.160
อายุ	-.033	.160	-.009
อายุราชการ	.046	.400*	-.033
ประสบการณ์การสอน	.021	.190	.117
ลักษณะงาน	.126	.122	.283
ตำแหน่งทางวิชาการ	.303	.092	-.159
ระดับปริญญา	.021	-.122	.250
การมีและทำคลินิกหรือสำนักงานส่วนตัว	.271	.050	.020
การมีแต่ไม่ได้ทำคลินิกหรือสำนักงานส่วนตัว	-.006	-.144	-.058
การไม่มีแต่ทำคลินิกหรือสำนักงานส่วนตัว	.200	.021	.113
การทำงานในโรงพยาบาลเอกชน	.228	-.243	-.080

\* ระดับนัยสำคัญ  $p < .05$

## จากตารางที่ 8

ก. ไม่พบว่าการรับรู้ในวิชาชีพด้านความเป็น "อาจารย์" ของอาจารย์แพทย์ มีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนตัวใดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข. พบว่าการรับรู้ในวิชาชีพด้านความเป็น "แพทย์" ของอาจารย์แพทย์ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรลักษณะส่วนตัวคือ อายุราชการ ควบค่า .400 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค. ไม่พบว่าการรับรู้ในวิชาชีพด้านความเป็น "อาจารย์แพทย์" มีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนตัวด้านใด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "แพทย์" และความเป็น "อาจารย์แพทย์" กับลักษณะอาชีพ

ลักษณะอาชีพ	ความเป็น "อาจารย์"	ความเป็น "แพทย์"	ความเป็น "อาจารย์แพทย์"
กิจกรรมทั่วไป	.206	.285	.291
การควบคุมตน	.080	.368 *	.188
ความเห็นอกผู้อื่น	.156	-.192	.069
การสมาคม	.017	.350 *	.106
ความมั่นคงทางอารมณ์	-.050	.396 *	.100
ความเป็นปรนัย	-.077	.301	.321
ความเป็นมิตร	-.117	.294	.119
ความมีความคิด	.238	.195	.084
ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	-.098	-.034	.110
ความมีรสนิยมผู้ชาย	.403 *	.209	.131

\* ระดับความมีนัยสำคัญ  $p < .05$

จากตารางที่ 9

ก. พบว่าการรับรู้ในวิชาชีพด้านความเป็น "อาจารย์" ของอาจารย์แพทย์มีความสัมพันธ์กับตัวแปรลักษณะอาชีพด้าน "ความมีรสนิยมผู้ชาย" ด้วยค่า .403 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ข. พบว่าการรับรู้ในวิชาชีพครูด้านความเป็น "แพทย์" ของอาจารย์แพทย์ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรลักษณะอาชีพ 3 ตัว คือ ความมั่นคงทางธรรม, การควบคุมตน, และการสมาคมด้วยค่า .396, .368 และ .350 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค. ไม่พบว่าการรับรู้ในวิชาชีพด้านความเป็น "อาจารย์แพทย์" มีความสัมพันธ์กับลักษณะอาชีพตัวใดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "วิศวกร" และความเป็น "อาจารย์วิศวกร" กับลักษณะส่วนตัว และลักษณะอาชีพของอาจารย์วิศวกร จะเสนอผลในตารางที่ 10 และ 11 ดังนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "วิศวกร" และความเป็น "อาจารย์วิศวกร" กับลักษณะส่วนตัว

ลักษณะส่วนตัว	ความเป็น "อาจารย์"	ความเป็น "วิศวกร"	ความเป็น "อาจารย์วิศวกร"
เพศ	-.068	.124	.019
ระดับที่สอน	.298	.125	-.028
อายุ	.262	-.141	-.359
อายุราชการ	-.019	-.305	-.165
ประสบการณ์การสอน	.274	-.216	-.174
ลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิต	.398*	-.239	-.203
ตำแหน่งทางวิชาการ	.332	-.125	-.205
ระดับปริญญา	-.020	-.342	.040
การมีและทำสำนักงานส่วนตัว	-.062	-.213	-.019
การมีแต่ไม่ได้ทำสำนักงานส่วนตัว	.040	.020	-.019
การไม่มีแต่ทำสำนักงานส่วนตัว	.198	-.125	-.051
การทำงานในโรงงานหรือบริษัทเอกชน	-.315	-.250	.088

\* ระดับนัยสำคัญ  $p < .05$

จากตารางที่ 10

ก. พบว่าการรับรู้ด้านความเป็น "อาจารย์" ของอาจารย์วิศวกรรม มีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนตัวคือ ลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตด้วยค่า .398 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ข. ไม่พบว่าการรับรู้ด้านความเป็น "วิศวกร" ของอาจารย์วิศวกรรม มีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนตัวใดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค. ไม่พบเช่นกันว่าการรับรู้ด้านความเป็น "อาจารย์วิศวกรรม" มีความสัมพันธ์กับลักษณะส่วนตัวใดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเป็น "อาจารย์" ความเป็น "วิศวกร" และความเป็น "อาจารย์วิศวกรรม" กับลักษณะอาชีพ

ลักษณะอาชีพ	ความเป็น "อาจารย์"	ความเป็น "วิศวกร"	ความเป็น "อาจารย์วิศวกรรม"
กิจกรรมทั่วไป	-.155	.048	-.077
การควบคุมตน	-.119	.319	-.094
ความเห็นอกว้าวใจผู้อื่น	.226	-.125	-.032
การสมาคม	-.232	-.028	-.204
ความมั่นคงทางอารมณ์	-.147	.602*	-.223
ความเป็นปรนัย	-.189	.329	-.140
ความเป็นมิตร	-.156	.338	-.213
ความมีความคิด	-.097	-.138	-.511
ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	.012	.268	-.138
ความมีรสนิยมผู้ชาย	-.292	.142	-.064

\* ระดับนัยสำคัญ  $p < .05$

จากตารางที่ 11

ก. ไม่พบว่าการรับรู้ด้านความเป็น "อาจารย์" ของอาจารย์วิศวกรรม มีความสัมพันธ์กับลักษณะอาชีพหัวใจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ข. พบว่าการรับรู้ด้านความเป็น "วิศวกร" ของอาจารย์วิศวกรรม มีความสัมพันธ์กับลักษณะอาชีพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค. ไม่พบว่าการรับรู้ด้านความเป็น "อาจารย์วิศวกร" มีความสัมพันธ์กับลักษณะอาชีพด้านใจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย